

ærede Medlem havde givet os hele denne Udvikling, kom han rimeligvis i Tanker om, at det gik dog ikke an alene at nævne disse som Aarsager til de nuværende økonomiske Forhold, en Del af Ansvaret maatte ogsaa lægges paa Regeringen, den daværende Regering, og navnlig kom han i Tanker om, at et af de Krav, som man gik til Valg paa fra Det konservative Folkepartis og Venstres Side ved de Valg, der blev afholdt forrige Sommer, var dette, at der skulde skaffes Arbejdsro, og han gjorde derfor opmærksom paa en anden Ting, som jeg tror det bliver mindre let at faa Folk i Almindelighed til at forstaa og tro paa, idet han nemlig sagde, at de Arbejdsstridigheder, der udbrød efter Krigen som en Følge af, at Konjunkturerne gik nedad og Arbejdsforholdene blev ugunstigere, har for vort Lands Vedkommende bevirket større Tab, end Krigen havde foraarsaget. Nu er der vist ingen Tvivl om, at dersom vi ikke havde haft den Krig og de Virkninger, den har ført med sig, vilde de Arbejdsstridigheder, vi har haft i vort Land, ikke være blevet af saa stort Omfang og af saa stor Betydning, men det er ogsaa sikkert, at de Stridigheder, der var, var ingenlunde af et saadant Omfang, at de bragte saadanne Tab over vort Land, at de kan sidestilles med de Tab, Krigen har forvoldt. Men desforuden gjorde han os ogsaa opmærksom paa, at han har været saa klog og forudseende, at han for det første havde forudsagt, at saaledes vilde det netop komme til at gaa. Som Bevis derpaa anførte han, at han havde citeret ved sine Møder paa et saa tidligt Tidspunkt som i 1915, hvad Millerand havde sagt, at der skulde arbejdes mere, at der skulde spares mere, og at man skulde forberede sig paa at betale større Skatter. Dernæst var det ærede Medlem ogsaa vidende om, at Krigen vilde komme til at vare længe. Det fortalte han os ogsaa. Han havde nemlig set, at Lord Kitchener i sin Tid havde udtalt, at først 3 Aar efter Krigens Udbrud vilde den for Alvor begynde.

Men naar nu det ærede Medlem var saa forudseende, hvorfor har han da ikke oplyst os i Tide om, hvad der skulde foretages for at forhindre, at den økonomiske Udvikling skulde komme til at gaa i de Baner, i hvilke den kom til at gaa? Han oplyste os ganske vist om, at han mente, at der var forskellige Ting, der burde have været anderledes, bl. a. vor Huslejelovgivning. Denne var forfejlet, mente han, netop fordi den ikke havde taget Sigte paa en saa langvarig Tilstand som den, der var kommet; men det var saa vanskeligt

at komme op af den Fure, at vi blev nødsaget til at fortsætte denne Lovgivning. Saaledes fik vi forskellige Ting at vide af det ærede Medlem, men det, vi skulde have haft at vide, var, hvad der nu kunde gøres for at raade Bod paa de Vanskeligheder, vi er inde i. Vi fik altsaa at vide, at han ikke en Gang mente, at vi kunde komme bort fra en Huslejelovgivning, fordi det vilde medføre en saadan Forværring i Boligforholdene, at han ikke turde tage Ansvaret derfor. Men det, Venstre kom til Magten paa, var jo netop at hævde, at vi skulde bort fra alle indskrænkende og snærende Baand, og det, der var Venstres Politik under Krigen, var jo at kræve, at Landmændene f. Eks. skulde have Verdensmarkedets Priser. At den Politik vilde have gjort det lettere for os at komme ud over Krigen og dens Vanskeligheder, navnlig naar den strakte sig over et saa langt Tidsrum, tror jeg dog neppe, de fleste vilde mene, og endnu mindre, dersom man havde fulgt de Krav, der blev stillet om, at der ogsaa skulde gives Lov til at raade frit over de Produkter, der frembragtes. Det var ganske vist ikke alle Venstres Talere, der krævede sligt; adskillige var for fornuftige til at gøre det. Naar vi nu skal undersøge, om det forholder sig rigtigt, hvad det ærede Medlem ogsaa vilde give det Udseende af, at det er Venstres Ære, at vi er kommet ind i saadanne Forhold, som han mente tyder paa, at vi gaar en Bedring i Møde, nemlig dels at Seddelmængden er gaaet ned med 59 Mill. Kr., og at den danske Krone er steget i Værdi, hvad det ærede Medlem Hr. Broesen oplyste, og det ærede Medlem bekræftede, saa vil jeg hævde, at dette ingenlunde er Bevis for, at det gaar i den rigtige Retning. Tværtimod, det, der var Grunden til, at den danske Krone gik saa langt ned, og det, der var Grunden til, at der maatte kræves en saa stor Seddelbeholdning, som der krævedes paa et bestemt Tidspunkt, var netop den Omstændighed, at man forsøgte at skride ind i Tide, forsøgte at forhindre, at der skete de store Indførsler til vort Land dels af Varer, som vi ingen Brug havde for, dels af Spekulationsvarer til forfejlede Spekulationer, som det viste sig slet ikke kunde gennemføres, og som derfor har bragt uhyre Tab. Naar Kronen er gaaet op, og naar Seddelmængden har kunnet indskrænkes, er Grunden netop den — og dersom Venstre kan tilskrive sig nogen Ære derfor, beror det derpaa —, at Regeringen har standset vort Erhvervsliv, at den ved den Politik, den har ført, har bevirket, at Erhvervslivet stagnerer; det er indlysende, at under saa-